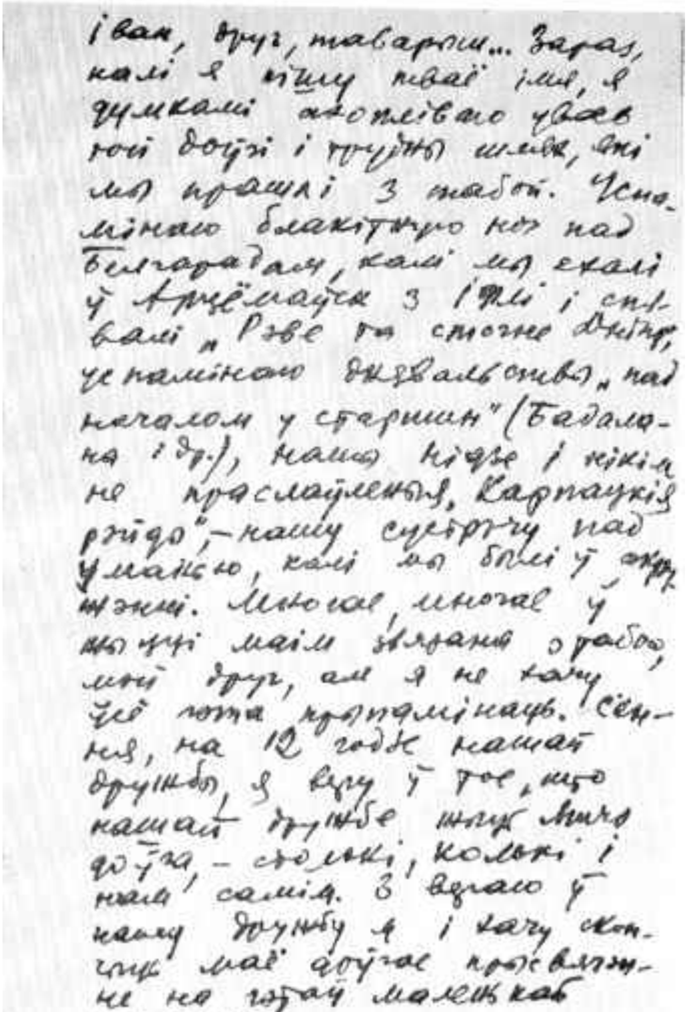

Іван Мележ за рабочым сталом. *1974*

Іван Мележ з жонкай Лідзіяй Якаўлеўнай,
дачкой Людмілай і бацькам Паўлам Фёдаравічам. *1955*

Іван, друг, таварыш... Зараз, калі я пішу тваё імя, я думкамі ахопліваю [illegible] дні і трудныя шляхі, якімі мы прайшлі з табой. Успамінаю блакітную ноч над Белгарадам, калі мы ехалі ў Арцёмаўск з Ільёй і спявалі „Реве та стогне Дніпр“, успамінаю [illegible] „пад началом у старшын“ (Бадалона і др.), наша ніўдзе і ніколі не праслаўленыя „Карпаўскія рэйды“, — нашу сустрэчу пад Уманню, калі мы былі ў акружэнні. Многае, многае ў жыцці маім звязана з табою, мой друг, але я не хачу ўсё гэта прыпамінаць. Сёння, на 12 годзе нашай дружбы, я веру ў тое, што нашай дружбе [illegible] доўга, — столькі, колькі і нам самім. З верай у нашу дружбу я і хачу скончыць маё доўгае прывітанне на гэтай маленькай кніжачцы.

За дружбу, за тваё [illegible] ў [illegible] і ў жыцці
твой Іван М.
1/XI–51 г.

Надпіс Івана Мележа на кнізе апавяданняў «Товарищи» падараванай ім украінскаму пісьменніку Івану Карабутэнку. *1951*

Іван Мележ робіць запіс у кнізе наведвальнікаў у краязнаўчым музеі горада Мазыра. *1970.*

Іван Мележ і Міхась Лынькоў. *1971*

Школа імя Івана Мележа ў вёсцы Глінішча. *1981*

Мемарыяльная дошка на доме, у якім жыў Іван Мележ.
Скульптар В. Папоў. *1981*